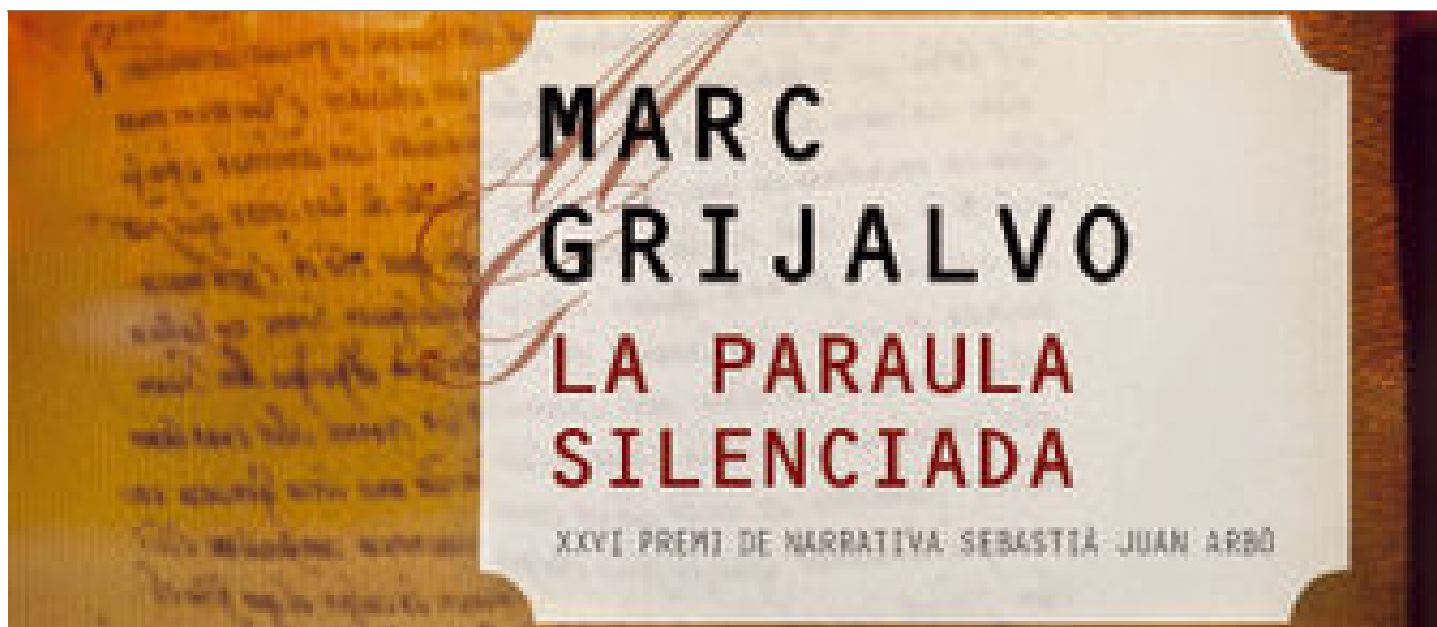

Ressenya del llibre d'En Marc Grijalvo

Autor: Narcís Garolera

Data de publicació: 23-07-2014

En Narcís Garolera ens parla de la novel·la d'En Marc Grijalvo, "La paraula silenciada", que recull la teoria bilbenyenca de l'original català perdut d'El Quixot.

Marc Grijalvo, La paraula silenciada (XXVI Premi de Narrativa Sebastià Juan Arbó), Cossetània Edicions (Notes de Color, 61), 2014, 190 pàgs.

El llibre —el primer que escriu l'autor, nascut el 1978— és una novel·la el tema de la qual és la descoberta i la percaça de fragments del Quixot, escrits en català, apareguts fortuïtament en una biblioteca espanyola.

El tema no és pas únic. És comparable amb algunes obres de Shakespeare, que molts estudiosos atribueixen al seu contemporani Marlowe. O amb algunes de les peces teatrals de Molière, que podrien haver estat escrites per Racine.

L'argument és molt atractiu (per sorprenent) i molt ben tractat. Els personatges són actuals i versemblants. El lector no pot deixar la lectura de l'obra, perquè en vol saber el final. L'enjòlit es manté fins a la darrera pàgina.

La novel·la s'inscriu en el gènere literari de la ficció històrica i cultural (és un llibre que té per motiu principal un altre llibre), i, tant pel tema com per la trama, es podria comparar amb El codi Da Vinci de l'americà Dan Brown, o amb la novel·la Possessió de l'anglesa A. S. Byatt.

L'acció passa en l'època actual (desembre del 2011) i té lloc en diferents indrets, amb intervenció de diversos personatges.

L'estil és àgil i trepidant, i la tècnica narrativa confereix a la novel·la la condició de thriller, que podria tenir una versió cinematogràfica.

La llengua és molt acostada al registre col·loquial (sobretot en els diàlegs), amb les incorreccions pròpies del llenguatge dels joves d'avui.

Finalment, recomanaria una traducció de la novel·la al castellà, que ajudaria a fer-la conèixer a lectors espanyols, que no poden ni tan sols imaginar un argument com el que sosté la novel·la.

Narcís Garolera

20-3-2014